

Obecní noviny

15. prosince 1998

V y d á v á n e p r a v i d e l n ě O b e c n í ú ř a d D o b ř í ň

Obsah

Dobříň na prahu tisíciletí	1
Starosta obce zhodnotil činnost obecního zastupitelstva v uplynulém volebním období. 1994 – 1998	2
Jak bylo zvoleno zastupitelstvo obce	4
Kde jsme na to vzali?	4
Pohled do zákulisí opravy silnice – mezi přejezdy	5
Vzpomínka na kamarády z fotbalu	6
Drobné zprávy	6
Výsledky voleb do parlamentu ČR konané v Dobříni dne 19.-20.června 1998	7
Výsledky voleb za okrsek č.1 – Dobříň, dne 13.-14. listopadu 1998	7
A život běží, vážení!	7
Desatero dobrého starosty, podle Občanské nauky pro školy měšťánské z roku 1936	8
Co si pamatují naši občané o konci druhé světové války v Dobříni roku 1945	9
Květen 1945 v Roudnici n.L.	10
Moje maminka vzpomíná.	10
Blahopřání ke kulatým narozeninám	12

Dobříň na prahu tisíciletí

Jakoby s obavami obracíme listy kalendáře... blížíme se ke kulatému letopočtu 2000... již za rok. Co s námi bude, co nás nemine, čeká nás něco apokalyptického nebo veselého. Budou platit zákony,

bude co jíst, co dýchat? Řekl bych, že jsou to zbytečné obavy. Nevím co bude roku 2000. Ostatně jsme na tom všichni stejně.

Rok 1999, do kterého vstupujeme je rokem tzv. křesťanského letopočtu. Tedy 1999 let od narození Krista. Do té doby počítali roky od založení Říma. V 6. století již našeho letopočtu Dionýzus Malý zavedl náš letopočet. Ztotožnil rok narození Ježíše Krista s rokem 754 od založení Říma. Někdy také pojem „Léta Páně“ (L.P.). Po hlubším studiu historiků, však bylo zjištěno, že v počítání se dopustil chyby o 6 – 7 let. Takže můžeme říci, že kdyby se Dionýzus nezmýlil, psali bychom dnes 2006 – 7. Tím vším chci říci, že zas na těch kulatých letopočtech moc nezáleží. Židé třeba mají rok 5759. Oni počítají svůj kalendář od stvoření světa.

Přečetl jsem si v obecní kronice pana Černého, že první písemná zmínka o Dobříni je známa z roku 1294 a mluví o tom, že naše ves náleží k statkům vyšehradského kostela v Praze. Vznik obce by mohl být datován kolem tohoto roku. Mohlo by to být také plus, mínus 6 – 7 let. Obdobně se zmýlil Dionýzus. Napadlo mne tedy, že naše obec by mohla příští rok oslavit 700 let svého vzniku. Tyto oslavy jsou běžně slaveny v okolních obcích, které jsou mnohem starší. My máme své výročí a mohli bychom je také společně oslavit po svém.

Řadu let jsme stavěli a budovali, kopali a montovali a na vzájemnou pospolitost nebylo moc času.

V naší staré kronice se dovídáme, že před rokem 1948 se v obci konalo mnoho oslav. Vždy se jich účastnili všichni občané z různých organizací, stran a spolků. Vždy se pak svorně podepsali vedle sebe: Hasiči, DTJ, Sokol, KSČ, VČELA... atd.

Po převratu 1948 tomu už tak nebylo. Bylo dovoleno jen to co povolila jedna strana. Takže jsme 40 let neslavili ani vznik republiky, přes-

tože jsme tam byli po celá desetiletí svorně zvyklí. Chtěl bych na tradici opět navázat. Letos je naší republice navíc 80 let – další kulaté výročí, pojďme dejme si všichni dárek do nového roku, svorně a bez rozdílu oslavme 700 let naší obce. Nechtě, ne kulatá výročí, ale myšlenka svornosti, bez rozdílu postavení, vyznání a politické příslušnosti, lidí dobré vůle, je naším novoročním přáním a motem do roku 1999. *Miroslav Kvintus*

Starosta obce zhodnotil činnost obecního zastupitelstva v uplynulém volebním období. 1994 – 1998

Za několik málo dní tomu budou 4 roky co jsme přijali každý z nás od voličů mandát spravovat po celé volební období naší obec Dobříň.

Pokusím se nyní zhodnotit naši úspěšnost, jak jsme se vyrovnali s ponětím volebního programu. Obecní zastupitelstvo si stanovilo tyto hlavní investiční akce.

1. Dokončit položení elektrických kabelů do země včetně kabelů MR, VO a kabelů telefonních.
2. Vybudovat zásobní řád přívod od Vitany a vodovodní síť v celé obci.
3. Rekonstruovat celou vozovku v ulici „K nádraží“ včetně opravy stávající kanalizace.
4. Rekonstruovat starou kanalizaci v ulici „Sluneční“ a v ulici „Pod kanálem“.
5. Položit s předstihem zároveň s vodovodním řádem nový úsek kanalizace v ulici „K přívozu“ až rodinným domkům p. Horkého a p. Mihulky.
6. Vyřešit odkanalizování rodinných domků v ulici „Pod javorem“.
7. Zajistit občanům řádný prodej základních životních potřeb v bývalé prodejně Jednoty.
8. Zajistit opravu místní komunikace v ulici „K přívozu“ a potažení asfaltovým kobercem.

Mimo tyto akce byl řádně opraven chodník před Glazurou až na hranici našeho katastru v souvislosti s potažením asfaltového koberce mezi železničními přejezdy. Chodník je v majetku obce a náklady na jeho opravu byly hrazeny z financí obce.

Na opravu silnice mezi železničními přejezdy byly sdruženy finanční prostředky firem Glazura, Hensel a SÚS. Původně se měla na finančním krytí akce podílet i Vitana. Těsně před realizací majitel firmy Vitana vydal příkaz zákazu čerpání prostředků na veškeré údržby. Vjezd – asfaltový koberce před Vitanou se neuskutečnil.

Přesto se podařilo od Vitany získat 49. tis. Kč pro obec. Ve druhém roce minulého volebního období se v rámci údržby vystavěla šachta na čerpadlo v lihovarském statku a oprava dvou místností pro kancelář LČR, které jsou pronajímány.

Pronajímány jsou obě stodoly drobným podnikatelům a pozemky obce v areálu pískovny na základě řádně vyhotovených nájemních smluv.

V rámci likvidace komunálních odpadů z obce zajistil předseda stavební komise oplocení a vybetonování podlahy pro kontejner v ulici na vršku, kde mohou občané ukládat odpady, které nejsou vhodné pro ukládání do popelnic. Odpadové hospodářství bylo konstruováno RŽP OKÚ Litoměřice a bylo kladně hodnoceno.

Opraven byl křížek „V zátiší“ o nějž pečuje paní Košťálová z poslední vůle zemřelé paní Košťálové.

Inovaci doznalo pohřebnictví a hrobnictví. O přesnou evidenci hrobů včetně mapových zákrešů se postarala p. Poštolková s p. Kvintusem.

Správce hřbitova vykonává p. Čmejla včetně hrobnictví. Tuto činnost hodnotím jako velmi dobrou. Místo posledního odpočinku našich zesnulých je vzorně udržováno, zvláště v období svátků svatodušních.

Obecní úřad začátkem volebního období přijal v rámci čistoty životního prostředí a údržby zeleně v obci p. Martina Čulíka, který tyto práce zajišťuje. V jeho případě nemůžeme říci, že nejsme spokojeni, ale z jeho strany by to chtělo více vlastní iniciativy, poněvadž většina prací jsou periodicky se opakující. I tak hodnotíme jeho činnost, jako velkou pomoc v čistotě obce a části katastru.

Jak je všeobecně známo obec Dobříň neměla po několik let vedenou kroniku. Dnes již tato

disproporce patří minulosti. O obecní kroniku se pečlivě stará p. Machulková Jaroslava. Kronika je dopracována do konce roku 1997.

Hodnocení činnosti komisí

1. **Komise finanční:** Zpočátku tato komise nepracovala, poněvadž její ustanovená předsedkyně p. Málková ihned na začátku volebního období se vzdala mandátu poslance.

Komise začala intenzivně pracovat až pod vedením předsedkyně z řad občanů p. Novákové Blaženy. Vedení účetních operací a celkové účetnictví na začátku volebního období nebylo v dobrém stavu. Tuto skutečnost potvrdily první dva audity prováděné okresním úřadem a hloubková kontrola provedená finanční komisí, nařízená starostou obce po odchodu hospodářky p. Kašíčkové na nové pracovní místo v souvislosti s rozvázáním pracovního poměru.

2. **Komise kontrolní:** Tato komise pracovala 1. rok pod vedením P. Kvintuse, další tříleté období pod vedením p. Ing. Hanzlíka. Mimo drobné vlastní kontroly byla provedena hloubková kontrola MŠ, na základě jejího výsledku hospodaření se OZ rozhodli MŠ zrušit.
3. **Komise sociální:** Vedena jejím předsedou p. Markem Šmidrkalem. Její hlavní náplní bylo sledování jubileí občanů starších 65 let, finanční podpory potřebným občanům na zakoupení některých životně důležitých potřeb, dále pak pomoc při zajištění místa přestárých a nemocných občanů do domova důchodců, nebo do léčeben dlouhodobě nemocných a podobně.

Komise pracovala svědomitě a dobře. Děkuji Markovi Šmidrkalovi za 4letou práci, kterou na tomto úseku vykonal.

4. **Komise kulturní:** Vedena předsedou p. Pavlem Machulkou. **Komise pořádková:** P. Jaroslavem Gabrielem. Úmyslně tyto dvě komise v hodnocení propojuji, neboť jak spolu oba předsedové kamarádili, tak svorně v obou komisích pracovali. Jejich akce pořádané na poli kulturním se většinou povedly, někdy i přes nepřízeň počasí. V roce 1995 to byla

oslava 50. výročí úmrtí našeho básníka Josefa Hory, jakož i každoroční poutě a taneční zábavy „V zátiší“.

Jejich zásluhou a za pomoci organizátorů z řad občanů (P. Mrazková Šárka) dvakrát za volební období, proběhly na hřišti oslavy Dětského dne, na které malí caparti ještě dlouho vzpomínali, nejen z Dobříně, ale i z okolních vesnic.

5. **Komise zemědělská:** Vedena předsedou p. Milanem Mrázem. Podařilo se v prvních letech volebního období některé věci kolem pozemků dotáhnout do konce. V dalších letech pro zaneprázdněnost předsedy z důvodů soukromého podnikání jsme s panem Kvintusem této komisi pomáhali. Některé věci v pozemkové a nemovitostní držbě bude třeba dotáhnout v příštím volebním období.

Věřím, že její předseda, který v nastávající volbách do OZ nekandiduje, neodmítne v zemědělské komisi členství z řad občanů a bude zajišťovat metodickou pomoc a poradenství v této oblasti pozemkové držby, neboť je fundovaným poslance a znalým uvedené problematiky.

6. **Komise stavební:** Vedena p. Poštolkou Václavem ve spolupráci s místostarostou obce s panem Kvintusem. Jsem toho názoru, že tuho komisi není třeba dlouhosáhle slovně hodnotit. Za tuto komisi hovoří rekonstrukce staré kanalizace a vodovodní řád, aniž bych uváděl zajišťování drobných oprav obecních studní v obci, na hřbitově a v lihovarském statku, instalace značek dopravních na místních komunikacích, vyjadřování se k stavebním záměrům, sledování černých staveb a podobně. Komise byla v minulém období velmi vytížená a patří jí za její obsáhlou a mravenčí práci uznání a poděkování.

7. Hodnocení práce starosty a zástupce starosty nehodnotíme, to hodnotíte vy občané.

Závěr

Vážení členové OZ, vážení předsedové komisí, vážení občané spolupracovníci OÚ.

Uplynulé volební období uplynulo jako voda. První rok jsme pracovali na některých nesplněných úkolech z minulého volebního období. Musel být přepracován projekt na vodovod, museli jsme shánět finance, abychom v konečné fázi výstavby investičních akcí a některých plánovaných údržeb se nemuseli zadlužit.

Také jsme se prvním rokem trochu učili a členové obecního zastupitelstva byli v neustálé interakci (neboli spolupůsobení) tím, že jsme se vzájemně informovali a stěžejní úkoly řešili společně. Dnes s plnou odpovědností mohu říci, že jedine díky tomu se nám podařilo vytvořit kolektiv který byl schopen se z 90% srovnávat s většinou OÚ a MěÚ, kde jsou celodenně placení pracovníci.

Nesmírně si vážím toho, že v průběhu celého volebního období nedošlo mezi námi k hádkám, nevraživosti a jiným negativním jevům, které kolektivy rozbíjejí.

Dovolte mi vážení členové OZ a naši občanští spolupracovníci, abych svým jménem a jménem mého zástupce co nejupřímněji poděkoval za Vaši vykonanou práci pro obec Dobříň.

Dovolte mi, abych Vám poděkoval za všechny slušné občany naší obce, kteří naši práci dovedou ohodnotit, vyjádřit uznání, nebo slušnou kritiku.

Samozřejmě jako v každé obci existují občané konfliktní, kontroverzní, kteří nám čas od času zašlou vulgární dopis, nebo nás na veřejnosti pomlouvají, ale sami nedovedou, nebo nechtějí pro obec nic udělat. Chvála Bohu, těchto občanů je v obci zanedbatelné minimum.

Přeji Vám a Vaším rodinám vyrovnanou a klidnou atmosféru, děkuji zároveň všem manželům a manželkám, kteří se o Vaše rodinné zázemí zasloužili, neboť bez něj bychom 4letý poslanecký mandát nemohli naplnit.

starosta obce Ing. Emil Filippi

Jak bylo zvoleno zastupitelstvo obce

Obec zvyklá žít svobodně, se snadněji udrží s pomocí vlastních občanů než jinak

N. Machiaveli (Italský politik ze 16. století)

Jsme na začátku dalšího volebního období. Volby jsou za námi, hlasy jsou sečteny a v ta-

bulce jsou výsledky. Není až tak zajímavé, kolik kdo dostal hlasů, jako to, že přes naši výzvu se velmi málo lidí přihlásilo za kandidáty do zastupitelstva obce. Byla podána jen jedna kandidátka s devíti jmény, nebylo tudíž z čeho vybírat. To je škoda. Je možno si odpovědět takto. Buď je všem všechno jedno a nic je nezajímá a nebo naopak si můžeme myslet, že tak jak se to vede, je docela dobré. V každém případě jsme ochuzeni o volební boj osobností, nebo stran. V každém případě děkujeme za poměrně vysokou účast při volbách. Pozitivní na těchto volbách je také to, že jsme mezi sebou přivítali tři ženy. P. Novákovou Blaženu, Novákovou Ludmilu a Šárku Mrázkovou. Všechny tyto ženy, ještě než jsme našli jejich jména na kandidátce jsme je mohli poznat při práci ve prospěch naší obce. P. Lída N. – knihovna, p. Nováková B. – poradce Šárka M. – dětské dny.

Starosta obce	Ing. Emil Filippi
Zástupce starosty	Miroslav Kvintus
Finanční komise	Blažena Nováková
Kontrolní komise	Ing. Jiří Hanzlík
Stavební komise	Jaroslav Gabriel
Zemědělská komise	Pavel Machulka
Sociální komise	Ludmila Nováková
Kulturní komise	Šárka Mrázková
Pořádková komise	Václav Poštolka

Pokud se vám toto složení obecního zastupitelstva líbí, budeme se snažit vaši důvěru nezklamat. V opačném případě, opět vyzývám, k většímu zájmu o práci pro obec.

M.K.

Kde jsme na to vzali?

(pokračování z minulého čísla)

Od vydání posledních Obecních novin uběhlo několik měsíců a já Vám mohu jak jsem slíbil sdělit, že poslední závěrečné jednání na Ministerstvu zemědělství dopadlo dobře. Pan ministr Ing. Lux dotaci na vodovod v Dobříni schválil ve výši 1.550.000 Kč. Dotace v plné výši byla převedena do peněžního ústavu Spořitelna Roudnice a my jsme mohli splatit poslední splátku 1.685.996 Kč firmě KBO, která investiční akci zdárně dokončila. Celkové náklady na vodovodní řád a přivaděč vody od Vitany činily 4.484.409 Kč.

Občané obce Dobříň se tedy dočkali. Dnes se může na vodovodní řád připojit každá domácnost. Voda je pitná, nezávadná a hygienicky stabilně kontrolovaná. V případě snížení hladiny spodní vody ve studních se již nemusíme obávat nedostatku základní životní potřeby.

Obec Dobříň se tímto zrealizovaným investičním projektem přiblížila o významný krok k městu. Komu za to poděkovat? Především Vám milí občané, že jste nám důvěřovali v minulých komunálních volbách a my na oplátku jsme Vás neklamali. Většina zvolených poslanců si Vaší důvěry vážila a snažila se svůj mandát beze zbytku naplnit.

Děkuji za Vás panu předsedovi OKÚ Josefu Pohlovi a vedoucímu RŽP panu Ing. Zadražilovi, kteří se v poslední fázi zasloužili o zdárné získání dotačního titulu v Mze.

Děkuji firmě KBO a majiteli panu Ing. Opravilovi, který nás finančně podržel v období, kdy jsme ještě dotaci na účtě neměli a za kvalitní práci, kterou na této stavbě odvedla.

Někdo z občanů by mohl namítnout. Vždyť měl obecní úřad u této firmy Václava Poštolku. Ale po pravdě řečeno, pan Poštolka, jako mistr firmy KBO a zároveň jako předseda stavební komise obce to neměl lehké. Metaforou řečeno byl mezi dvěma balvany. Z jedné strany tlačěn svým nadřízeným, aby se svými pracovníky plnil za obvyklých provozních obtíží časový harmonogram prací a využití pracovní doby, z druhé strany byl tlačěn starostou a zástupcem starosty při sebemenší odchylce od projektu, nebo při méně zdárném uvedení povrchu vozovek do původního stavu.

Někdy tvrdší výměny názorů mezi námi byly, nakonec ku prospěchu budovaného díla. Však posuďte sami a napište nám do Vašich Obecních novin, jak jste s nedávno dokončeným vodovodním řádem spokojeni. Rádi některé otiskneme.

starosta, Ing. Emil Filippi

Pohled do zákulisí opravy silnice – mezi přejezdy

S myšlenkou položit „nový koberec“ od železničního přejezdu u plynárny na Bezděkově k závodu Bask (Vitana) přišel poprvé ředitel Správy

a údržby silnic v Litoměřicích Ing. Novák před cca 8 lety. Sám prohlásil: „—nebudu se do toho už angažovat, připadal jsem si jako žebrák“. Od té doby jsme tuto akci jaksi převzali, se starostou Ing. E. Filippim, do naší iniciativy a jednali jsme. Z počátku jsme o tom nikomu nic neříkali, obávali jsme se zklamání našich lidí, v případě, že by oprava nemohla být opět provedena. Nutno podotknout že silnice není obecní, je Správy silnic Litoměřice. Jedna polovina této komunikace leží na katastru v Roudnici. Vzpomínám, na počátku všech jednání o opravě, starosta mi říká, „...do čeho se to ženeme, vždyť SÚS neuspěla! A je to jejich, copak nemáme svých starostí dost?... my jsme hotoví blázni...“ Jednání o opravě, kterých se zúčastnili: Vitana, Glazura, Hensel, Mě. úřad Roudnice, SÚS Litoměřice, proběhlo v loňském a letošním roce. Ne všechna byla kladná, mnohokrát jsme se rozcházeli nad patovou situací.

Nakonec se dílo, jak jste si jistě všimli podařilo. Z tohoto místa chci poděkovat zejména Správě silnic Litoměřice, kde mezi tím byl jmenován nový ředitel pan Hradec, který nám dělal tzv. záda ekonomická a technická.

Možná nevíte, ale Správa a Údržba silnic v Litoměřicích je na posledním místě v republice co do množství přidělovaných peněz na opravu silnic, které dostává od státu. Všude jinde jsou potřebnější. Někdy křivdíme silničářům za to či ono, ale sjízdnost silnic na našem okrese Litoměřice s nejmenším množstvím peněz je, víc než dobrodružné, proto se snaží správa silnic shánět peníze i jinde. Zejména jsou sdružovány prostředky i z jiných zdrojů v případě, že oprava řeší ekologické problémy regionů. V našem případě se jedná o odstranění sekundárních prachů v průmyslové zóně, jako je „mezi přejezdy.“

Děkuji a velmi nahlas řediteli Glazury panu Ing. Pečenému za pravé slovo v pravý čas. On ví jak změnilo situaci, která byla po několika kolech bezvýchodná. Ing. Štekrtovi za profesionální přístup - děkuji, panu Kubínkovi z Mě. úřadu Roudnice. Sám říkal: „...nedovedete si představit kolik chodí na náš úřad stížností na silnice a chodníky v Roudnici od našich občanů. Je to sice náš chodník, ale máme své priority a toto je chodník tzv. nikam, přesto uděláme co budeme moci“. Slib splnil - děkujeme. Bask, Vitana - již z těchto názvů je cítit složitost jednání, ale i Vitana pomohla dle

svých možností. Děkuji panu řediteli Fraňkovi.

Dílo je hotovo. Nová silnice byla dokončena v říjnu 1998. Je vyspádována, aby se netvořily louže jako se tvořily před opravou. Chodníky jsou nové, dlaždicové ohraničené obruby opatřené bezbariérovými nájezdy. Z této akce mám opravdu radost.

M.K.

Vzpomínka na kamarády z fotbalu

Dne 18.8. 1998 jsme s mými přáteli vzpomínali na dobrého člověka, výborného fotbalistu a jednatele SK Dobříň Luboše Abrta, který zemřel před 20 lety ve věku 45 let. Spolu se Zdeňkem Kubizňákem, který zemřel o několik let dříve, byli nejen příkladnými sportovci, ale později také poctivými funkcionáři fotbalového klubu v Dobříni. V posledních několika letech se přestal hrát jejich memoriál v kopané na našem hřišti v Dobříni, údajně pro nedostatek prostředků. Osobně je mi to moc líto.

Na jaře téhož roku zemřel další jejich vrstevník a můj spoluhráč Pepa Urban, poctivý a pracovitý člověk, dobrý fotbalista ve věku 68 let. Jeho otec byl po válce starostou obce.

Když vzpomínám na léta 60., 70. tak si živě představuji, jak i ženy v obci spolu s fotbalisty uměly udělat pěkné akce. Na poutě koncem června upekly dorty, koláče, cukroví atd. V „Zátiší“ se konaly taneční zábavy s bohatou tombolou. K tanci hrály dechové orchestry K. Valdaufa, Liouškého a další. Na fotbalovém hřišti se konaly přátelské zápasy s vybranými soupeři, např. hokejisty Sparty v čele s K. Gutem.

Posvícenské zábavy se dříve konaly jednak v sobotu a jednak v pondělí, tzv. pěkné, na které jsem rád chodil. Nerad vzpomínám na 29. září 1963, na mistrovský zápas v kopané v Rovném, kde jsme sice vyhráli 5:1, ale já jsem se za stavu 3:1 při srážce s brankářem zlomil nohu. To jsem už začal 2. ročník vysoké školy, takže 30. 9. jsem nemohl udělat zkoušku z matematiky a místo toho jsem byl v nemocnici v Roudnici n. L. Po třech měsících mi sundali sádku a já jel za kamarádem do Ústí n. L. s berlemi procvičit si příklady z matematiky. Večer 3. ledna 1964 jsem si zlomil nohu podruhé a na čas bylo po fotbale i po tancování.

Marodil jsem celkem 8 měsíců, neboť druhou zlomeninu mi operoval známý chirurg Ota Trefný, který byl 20 let u reprezentantů v hokeji. Znovu jsem začal dálkově studovat až v roce 1967 a VŠE v Praze jsem dokončil v roce 1973. Fotbal jsem pak hrál jen rekreačně až do roku 1978.

Abych nezapomněl na poslední léta po roce 1989. Je nutno zcela objektivně říci, že se udělalo v Dobříni hodně práce. Obec je jedna z nejčistších na Litoměřicku. Byly vybudovány silnice, kanalizace, zaveden vodovod. Lidé, především mladí si postavili rodinné domky, jiní si opravili domy staré, udělali nové fasády apod. U trati je krásně opravená vila, kde kdysi bydlela Zita Kabátová, česká herečka předválečných let. Rovněž má obec krásné fotbalové hřiště s pěkným udržovaným trávníkem. Toto hřiště jsme začali budovat v roce 1954, kdy začíná nová generace dobříňských fotbalistů, z nichž někteří např. Jiří Šmidrkal hráli za divizní družstva.

Věřím, že obec bude stále krásnější a lidem se tu bude dobře žít.

Ing. Mrázek

Drobné zprávy

- Na žádost obce byl odklizen nános písku z krajnice silnice od závor ke křižovatce na Bechlín.
- Kadeřnictví a pedikura Petry Koubkové bylo zprovozněno v budově Obecního úřadu v Dobříni v říjnu 98.
- V srpnu byly v předstihu položeny nové obrubníky od školky ke králičí farmě, pro pokládku asfaltu.
- Pan Stanislav Petrásek (bez náhrady) upravil a zasel trávu na nově zřízeném zeleném pásu před vlastním domem. Děkuje.
- Z podniku naší občanky byl zajištěn a usvědčen viník černé skládky poblíže hřbitova. Odměna za cennou spolupráci byla předána.
- Uplynulo 30 let od okupace naší země a vojsky Varšavské smlouvy. Na co si vzpomínají naši občané (z té doby) otiskneme příště.
- Pokládku lisovaného asfaltu „mezi přejezdy“ byla započata 17.8. 1998.

- V říjnu byl položen nový lisovaný povrch z asfaltobetonu od návsi až k hájovně.

Výsledky voleb do parlamentu ČR konané v Dobříni dne 19.-20.června 1998

číslo	strana	hlasů	%
1	ČSSD	96	32.2
2	ODS	86	29
3	KSČM	42	14
4	Unie svobody	24	8
5	KDU ČSL	12	4
6	Republikáni	11	3.7
7	Důchodci za živ. jistoty	10	3.3
8	Strana zelených	7	2.3
9	Nezávislí	4	1.3
10	Demokratická unie	3	1
11	Občanská koalice	3	1

Počet voličů: 365 přišlo volit: 298 tj. 81.64%

Výsledky voleb za okrsek č.1 – Dobříň, dne 13.-14. listopadu 1998

1618	Sdružení nezávislých kandidátů – Pro obec krásnější
189	Jaroslav Gabriel
184	Ing. Emil Filippi
177	Blažena Nováková
172	Miroslav Kvintus
169	Václav Poštolka
192	Ludmila Nováková
185	Pavel Machulka
176	Šárka Mrázková
174	Jiří Hanzlík

A život běží, vážení!

Připadá mi to jako včera, byť už uplynul rok od 28. října 1997, kdy jsme v rodinném kruhu oslavili 90 narozeniny naší maminky, Anastazie Mrázkové.

Považuji se stále za Dobříňáka, i když už 22 let bydlím v Roudnici n. L. Život si začínám uvědomovat, již jako 5 letý kluk a to od roku 1945.

Ještě dnes si pamatuji na krásné, slunečné počasí v květnu po skončení 2. sv. války. Podrobnosti ze života v obci po 2. světové válce jsem zachytil jako kronikář obce v její kronice, takže se o nich v tomto článku nebudu zmiňovat.

Jakožto bývalý sportovec, tělem i duší mám stále rád fotbal a hokej. Letos na jaře, jsme byli myslím všichni svědky prostřednictvím ČT obrovského úspěchu. Naši hokejisté na olympiádě vybojovali zlatou olympijskou medaili. Mohu říci, že i moji starší rodiče, ale zvláště mamka, se dívali téměř na každý zápas v televizi a opravdově drželi palce našim reprezentantům.

O mé rodině. Dne 1. června 1998 jsme se sestrou Evou a s více než stovkou blízkých příbuzných a známých občanů vyprovodili našeho otce na jeho poslední cestě. Zemřel náhle ve věku 83 let, odešel tiše, jak tiše žil. Asi v 11 hodin jsme si spolu ještě u kávy povídali o poštovních holubech, které táta choval od roku 1948 a já mu v tom pomáhal. Potom si šel odpočinout, ale bohužel už se neprobudil. Vždy na něj budeme rádi vzpomínat. Jako otec byl velice velice hodný. Když ještě chodívali s mamkou tancovat na plesy, tak nám dětem, často nosíval dorty apod.

Tragická událost na Benzíně. Táta měl však v životě velkou smůlu a to když se dne 5. srpna 1952 stalo na Benzíně neštěstí, při kterém přišlo o život 7 dělníků, tak to odnesl. Jako přední dělník – elektrikář spolu s vedoucím provozu p. Betkou šel dne 6. srpna 1953 do práce, ale přišel domů až za dlouhých 9 měsíců, v květnu 1953. V padesátých letech bylo v „módě“ téměř za vším vidět sabotáž proti lidově demokratickému zřízení. Otázka, kdo to odnese, že se stalo neštěstí, jehož příčiny nikdo dodnes nezná, byla tehdy vyřešena na úkor zdraví dvou nejnižších pracovníků provozu. Pan Betka zemřel už v roce 1984. Trest obecně ohrožení, který v květnu 1953 p. Betkovi a tátovi prokurátor navrhoval, nenabyl právní moci, protože byl zrušen amnestií prezidenta Antonína Zápotockého. Teprve až v roce 1993 nejvyšší soud, ke kterému se odvolal generální prokurátor ČR, zjistil, že otec byl vzat do vyšetřovací vazby protizákonně. Do vazby měli být vzati tehdejší ředitel, technický náměstek a hlavně mechanik, kteří podle platných předpisů zodpovídali za chod zařízení v podniku Benzina. Trvalo to tedy 40 let, než byl náš táta prohlášen za nevinného. Byl tak

poctivý a skromný, že si ani nepožádal o odškodnění za 9 měsíců vyšetřovací vazby, na což měl zákonný nárok. Vzpomínám si, že v roce 1968 za tátou přišel p. Betka a řekl mu: „Josef budeme žádat o rehabilitaci.“ Táta mu tehdy řekl, že nikoho o nic žádat nebude. Jako dělník pak pracoval celkem 30 let u lesního závodu Litoměřice, Polesí Roudnice n.L.

Jeho láska ke sportu, hlavně k fotbalu, dále k chovu poštovních holubů jej provázela po celý jeho život.

Ještě bych rád dodal, že v květnu 1953, když se konal „lidový“ soud v Roudnici n.L., byl za rodinu přítomen můj děda, narozený v roce 1879. Ten však nedostal možnost se k tátovu případu osobně vyjádřit. Nebyl v žádné politické straně, ale byl dlouholetým předsedou Podpůrného a vzdělávacího spolku „Včela“ v Dobříni. Uměl velmi dobře mluvit, byl sečtělý a býval by na obhajobu svého syna, tedy mého táty, u soudu řekl něco pěkně od plic.

Tátovi tehdy po propuštění na základě amnestie prezidenta Zápotockého bylo 38 let. Ruce se mu silně tráslly, když mi před radnicí v Roudnici n. L. stiskl po 9 měsících ruku. Kvůli těmto křivdám, které se v 50. letech děly, jsem chtěl být advokátem. To se mi, ale nesplnilo.

Vzpomínám si, že od roku 1953 až do konce svého života, táta nikdy nebyl v Litoměřicích, na které měl jen špatné vzpomínky. Jak to naše manka v 50. letech, kdy táta byl nemocen, mohla utáhnout, nevím. Já jsem v letech 1954 – 58 studoval na Průmyslové škole strojní v Ústí n. l. a mladší sestra Eva musela ve svých 14 letech jít dělat do Glazury v Roudnici n.L.

Po letech v prostředí, které jí na zdraví nepřidalo, dálkově vystudovala Pedagogickou školu v Litoměřicích a 25 let pracovala ve školství, až do odchodu do invalidního důchodu.

Naše mamka při vzpomínce na prožitá léta jen skromně řekla: Ale vydrželi jsme to!

Takový už je život, vážení... *Ing. Mrázek*

Desatero dobrého starosty, podle Občanské nauky pro školy měšťanské z roku 1936

1. Důvěra spoluobčanů tě postavila do čela obce. Být prvním občanem v obci je velké významání. Slib sám sobě na svou čest a svědomí, že tuto důvěru nezklameš.
2. Jsi starostou nejenom těch občanů, kteří tě volili, ale i těch, kteří tě nevolili. Buď ke všem stejně vlídný a spravedlivý.
3. Stejně tak nerozlišuj při výkonu svého čestného úřadu příslušníky různých politických stran, máš v nich vidět jen a jen občany.
4. Snaž se podle svých sil a možností obce, abys ulehčil život starým, chudým a práce neschopným příslušníkům obce.
5. Podporuj všechno, co napomáhá školství v tvé obci. Nic lepšího nemůžeme přát našim dětem. ovšem kromě zdraví, než dobré vzdělání.
6. Nezapomínej na obecní knihovnu, která poskytuje ušlechtilou zábavu a vzdělává občany.
7. Máš být upřímným přítelem všeho, co zkrášluje, zvelebují obec a zlepšuje její zdravotní úroveň. Zasadit zdravý strom na správné místo znamená vykonat dobrý skutek.
8. Vynasnaž se co nejdříve si osvojit nejdůležitější právní předpisy a zákony, abys nezapomněl na nic, co by mohlo sloužit obci ku prospěchu.
9. Obecní majetek spravuj a nakládej s ním opatrněji a úzkostlivěji než se svým majetkem. Když proděláš ze svého, bude to tvoje škoda, když promarníš majetek obce, ztratíš čest!
10. Dávej v obci příklad nejen jako dobrý starosta, ale také jako řádný občan v soukromém životě. Jeden tichý příklad mívá větší cenu než mnoho řečí a velké kázání.

Co si pamatují naši občané o konci druhé světové války v Dobříni roku 1945

Bylo by škoda pro nás mladší, kdybychom alespoň zhruba nevěděli, co se událo v Dobříni v revolučních dnech roku 1945. Vzhledem k tomu, že se nepodařilo získat ucelené informace chronologicky jdoucí za sebou o této době, rozhodli jsme se napsat jen útržky zpráv a vzpomínek. Jsou to jen střípky velkého zrcadla, které už celé asi nikdy neuvidíme.

- V Praze vypukla revoluce, všichni jsme čekali u rádia a poslouchali zprávy. Atmosféra byla jako před bouřkou, lidé se hloučkovali na návsi a diskutovali.
- Obecní úřad v Dobříni organizoval všechna nařízení, která se po něm žádala, zejména shromažďování Němců rozptýlených po okolí a odváděl je do Roudnice na Sokolský stadion.
- V domě č. 130 bydlel jakýsi český důstojník poručík Bílý, který se v den revoluce převlékl do uniformy a organizoval některá nařízení v Dobříni.
- Můj bratr Miroslav Moravec padl při bombardování v Roudnici roku 1945.
- V Roudnici na zámku sídlila organizace „Hitler Jungen“ - HJ
- Jak dopadla Flotka všichni víte.
- Říká se, že jedna skupina chytla na Hamráčku nějakého Němce a našla u něj v kapse snad oči nebo lidské uši.
- Jardu Jirsu zastavilo německé auto (KDF) s dvěma německými vojáky. Ptali se na cestu... On jim řekl: „já vás tam zavedu“ a rozjel se s nimi k obecnímu úřadu v Dobříni (Dnešní dům p. Poštolky). Tam se shluk lidí na ně vrhl. Každý si něco vzal a tak se mi podařilo ukořistit ruční granát... co se stalo v těmi vojáky... nevím, ale asi jsou taky v Labi... bylo mi tehdy 21 let.
- Stále jsme poslouchali rádio. Proslýchalo se, že K.H. Frank prchá na západ přes Mělník a je pravděpodobné, že by mohl jet přes Dobříň. Za obcí u hřbitova jsme na něj čekali, ale marně. Chytili jej někde u Berouna. Stejně jsme neměli zbraně.
- Na návsi se shluklo spousta lidí. Najednou přijelo směrem k Zátiší německé auto s vojáky. Všichni se rozprchli.
- Nad panskou chmelnicí, tábořili až do podzimu Rusové. Bylo jich asi 1000 s velitelem Jefremenkem.
- Ruští vojáci káceli stromy tím způsobem, že je uřezávali 1m nad zemí. Ještě dlouho po válce jsem chodil do lesa a ořezával tyto pahýly kmenů na topení. Dodnes v tomto lese jsou patrné pravoúhlé průseky a lesní cesty po tomto tábořišti.
- V č. p. 50 bylo zřízeno vojenské GPU (basa). Bydlel jsem poblíž a často jsem slýchal nářek a křik. Do aut pak nakládali ruské vojáky se svázanými rukama. Už jsme je nikdy neviděli.
- Ještě dlouho po válce, když vypouštěli Labe, vytahovali jsme z řečiště staré zbraně. Pamatuji si na německý samopal KAR 34. Pažba byla uhníla, náboje fungovaly. Všechny jsme je vypráskali.
- Ve vile sídlil vojenský ruský lazaret. Babička jim dezinfikovala nože a skalpely potřebné k operacím.
- Vzpomínám na časté letecké hlášení: pozor, pozor, letecké hlášení „Achtung, Achtung, Luftfliegermeldung“: nad naším územím se nenachází žádné nepřátelské letadlo, Nebo: pozor, pozor, letecké hlášení: „nad Štýrskem a Korutanami se nachází cizí nepřátelská letadla...“ zanedlouho jsme je pak viděli jak stříbrné „vlastovky“ – vlna za vlnou i 500 letadel – pamatuji si na jejich hukot a řev sirén.
- Vzhledem k tomu, že je od nás Terezín ne-daleko, viděli jsme často smutné transporty vězňů na železnici.

- Pamatuji se na nálet za válek na sklad pohonných hmot firmy „VIFO – Joachim Raticus“ – Dnešní Benzina. Letadla útočila, nejprve stíhači shodili značkové pumy, směrem od Řípu bombardovali. Víím, že to bylo kolem druhé hodiny odpoledne.

Květen 1945 v Roudnici n.L.

Držím v ruce staré fotografie a pokusím se popsat, co na nich vidím. . . 27.IV. 1945 – německá armáda v trojstupech pochoduje s lopatami od pošty, nahoru ke škole, jsou v uniformách ozbrojení.

- Na druhé straně mostu (k bazénu) jsou kupy kostek jako zábrana na silnici
- 5. května – lidi se shlukují na náměstí, koukají a diskutují, z radnice vlaje český prapor.
- Němečtí vojáci stále někam pochodují, lidé je z povzdálí sledují.
- 6. května německá nákladní auta odjíždějí od pošty. Jsou kolová i pásová, nízká, mají polní maskování, jedno auto táhne houfnici.
- Riegrovou ulicí jede průvod civilistů, první dva nejsou české prapory.
- 9. května Roudnice bombardována – dům proti Foto – Živec úplně rozbořen, pivovar bez tašek jen holé zdi, všude vlají prapory.
- Ze zámku, kde sídlilo HJ, vlají bílé prapory.
- Němečtí vojáci jsou odzbrojeni a odcházejí v zástupu z náměstí směrem ke škole. Všude je plno lidí.
- Na mostě stojí civilní hlídky se zbraněmi, maminka v letních šatech strká kočárek.
- Na náměstí zastavilo auto potlučené prkny na kterém jedou vězňové v pruhovaných šatech a mávají. Na prknech jsou nápisy Dachau, Rurg, Flossln, Rabstein.

- Do náměstí jede další průvod, je to pohřební průvod, vpředu kněz z křížem ruce. Vzadu jede řada rakví s květinami, kolem jsou čeští vojáci – pohřeb padlých po náletu.
- Socha sv. Vavřince na náměstí – kolem jsou staré lípy, na mohutných větvích visí tři mladí muži kolem 18 – 20 let, košile strženy a visí jen tak v kalhotách. Na prsou mají nápisy SS.
- Na kandelábrech kousek vedle visí další dva. . .
- První sovětské tanky T34 jedou do náměstí, mají čísla 319, 238 a na nich sedí vojáci. Za nimi jedou stejným směrem nákladní automobily plné vojáků na jednom je napsáno: „KRASNOJ ARMII SLAVA!“. Nějaký občan podává ruku vojákovi. Kolona zastavila před dnešní pekárnou a všude je plno lidí.
- Nyní přijel ruský generál v osobním autě s číslem M – 58 – 825, všude po domech vlají české vlajky, ale i sovětské.
- Poblíže Roudnice (není poznat kde) vojáci rozmístili houfnice, jsou zde bedny plné munice. Vojáci pózuji pro fotografa.

Moje maminka vzpomíná. . .

Moje maminka jak jí léta důvěrně říkáme má za sebou 91 let nelehkého života, ale ráda vzpomíná. Proto jsem zachytil převážně její vzpomínky na rok 1945 po skončení druhé světové války. . .

Vypráví syn Ing. Jiří Mrázek

V květnu 1945 bylo nádherné slunečné počasí, všude rozkvetlý šerík a veselá nálada. Jednou se v Dobříni objevilo několik stovek zajatců z koncentračního tábora v Terezíně. Trať u Roudnice n. Labem byla rozstřílená od „Kotlářů“, a proto zajatci odpočívali na již vyhřáté zemině. Byl máj, byl lásky čas. . .

Mezi zajatci byli Češi, Slováci, Poláci, Němci, několik Američanů, pak Holanďanů a Francouzů. Lidé z Dobříně jim nosili několik dní jídlo, pak už

jen pití. Zkrátka chovali jsme se k nim velmi hezky. Máti si skutečně vzpomínala, že dávala skupince poláku pekáč buchet a kávu a jeden Polák jí věnoval docela pěkný vozík o čtyřech kolech, který si cestou, prý někde vypůjčil. Řekl něco jako, že už tak velkého kluka nemůže nosit na ruce. To mi bylo už 5 let a určitě jsem měl přes 22 kg. Domů jsem se tedy už vezl na vozíku. Já jako 5 letý už mám také pár vzpomínek. Na jaře roce 1945 jsme s babičkou, která hlídala mne a dvou a půl roční sestru Evu, často rychle běžela do sklepa, neboť byly nálety na Benzínu, na Roudnické nádraží a nemocnici. Na Benzíně američtí hloubkaři zasáhli jen jednou, ale prázdnou nádrž v podzemí, tak žádná škoda velká nebyla.

V té době jsme v mém dnešním domku č. 134 žili: děda, babička, teta, táta, maminka, já a Evka, celkem 7 lidí a to ve 2 větších místnostech. Přes léto teta, Jaminka, která se nevdala, spala na verandě směrem ke hřbitovu. My malí kluci jsme u lesa na lesní cestě objevili německý pancéřový transportér. To bylo něco pro nás. Začali jsme pracovat a rozebírat, až zbyla jen hromádka šrotu do sběru. První zmizely gumy z kol, pak kola, volant apod.

Vzpomínám si, že vedle u Novotných, dnešní ulice Sluneční, nechali 2 ruští důstojníci Evžen a Petr 2 koně. Bělouš, to byl Karel, hnědka, byla hodná kobylna Mimda. Bobík Novotných nás často na koně posadil u Labe (U špičky), hvízdal a koně s námi plavali na dálku. Já jsem to měl rád, protože už jsem uměl trochu plavat, byť jen „čubíčku“.

Byl jsem z Dobříně jediný kluk narozený v roce 1940, takže jsem kamarádil hlavně se staršími kluky, Vládou Novákem, Jirkou Fárou, Edou Petrželkou, Vl. Hanzlíkem a s Vaškem Rezkem, který byl bratranec Jirky Fáry, ale bydlel v Roudnici nad Labem. Všichni se narodili v roce 1937, takže už jim bylo po skončení druhé světové války 8 roků.

Děda byl v cukrovaru, táta na Benzíně, kam jezdil na kole a pomáhal tam s tetou v lihovaru na Bezděkově. Přes zimu děda, který byl vyučen zedníkem – fasádníkem – vedl v cukrovaru jednu směnu kampaně. Já jsem mu tam, když mi bylo šest a chodil jsem už do první třídy na Bezděkově, nosil obědy. Často jsem v difuseru ochutnal šťávu (řídký sirup). V roce 1948 jsme se přestěhovali

do Račické ulice č. 120, k Abrtovům do prvního poschodí, asi na dva roky a pak o sto metrů dál do domu č. 85, kde jsme v nájmu bydleli asi dvacet let. Z toho čtyři roky s mladými Hrabovými. Eva se vdávala v roce 1962, to jí bylo dvacet let. Hned v roce 1963 v březnu měli Hanku, takže nás bylo ve třech místnostech (ale menších), šest osob.

Já jsem na vlastní oči viděl, jak desátého května 1945, ruský tank vjel do vrat v hospodě u Řezáčů a oba sloupy z cihel se sesypaly. To samé se dělo i na stadióně na konci obce. Pamatuji si, že betonku na Benzínu po válce dělali němečtí zajatci a to ještě v roce 1946 na podzim, kdy jsme chodili do první třídy na Bezděkov pěšky. V roce 1940 se narodilo v Dobříně pět dětí, ale z toho čtyři holky a já. V létě jsme chodili zpátky ze školy podle Labe bosí a často jsme se „V záhybu pod pilou“ vykoukali. Já jsem nejvíce měl rád Vládu Nováka, který se velmi dobře učil a měl rád přírodu jako já. S Jirkou Fárou jsem zase trampoval na Lužnici, ve Veselí nad Lužnicí nebo v Prachovských skalách na Jičínku, kde měl otce. Maminka mu zemřela po porodu v roce 1937. Vychovali ho babička a děda Rezkovi z Dobříně č. 45.

Velice rád, ale smutně vzpomínám na svého bratrance Luboše Abrta, s kterým jsem trávil hodně času a to na fotbale, v polích na jaře, kde jsme před řípskou poutí chytali sysly a křečky a různě se bavili. Měl velkou smůlu, že onemocněl zákeřnou chorobou a zemřel 18.8.1978 ve svých čtyřiceti pěti letech. Zvláště musím na Lubovu pečlivost vzpomínat, ať dělám co dělám. Jen na příklad, když rýsoval, především nejsložitější svařovací přípravky a řezy na lisy, to byly „pohádkové“ výkresy. Nikoho lepšího v této oblasti jsem dodnes nepoznal. Když si vzpomenu, jak jsme se koupali v Labi..., jak voda voněla, když jsme ji nabírali pusou a stříkali na sebe. To byly časy, ale domnívám se, že se příroda bude zase postupně přibližovat, ke dřívější čistotě z ekologického hlediska.

Bylo by toho ještě mnoho, ale něco zase až za nějaký čas.

Čtenářům přeji pevné
zdraví a kus
štěstí v roce 1999.

Ing. Jiří Mrázek

Vážení občané,
dovoluji si Vás pozvat do provozovny
KADERNICTVÍ – PEDIKÚRA
po dohodě provedu tyto služby také u vás v bytě.
Objednání na tel:
838 516.

Těším se na vaši návštěvu. Petra Koubková

Děkuji Obecnímu úřadu Dobříň za pomoc při realizaci provozovny kadeřnictví a pedikúry.

Petra Koubková

Blahopřání ke kulatým narozeninám

Cestička k domovu

<i>Cestička k domovu známě se vine – hezčí je, krásnější než všechny jiné.</i>	<i>a kdybych ve světě buhvíkam zašel, tu cestu k domovu vždycky bych našel.</i>	Novák Jiří	14.8.1928	70	V zátiší 140
		Kokšal Jaroslav	22.8.1948	50	Hornova 68
		Rakušanová Aneta	18.9.1938	60	Nádražní 30
		Henlová Marie	26.9.1948	50	Zátiší 41
		Hladká Olga	30.11.1928	70	Sluneční 129
<i>Douška a šalvěje kolem ní voní, nikde se nechodí, tak jako po ní</i>	<i>a kdybych ve světě smutně se míval, na téhle cestičce vždy čile si zpíval.</i>	Sojka Karel	30.11.1938	60	Hornova 3
		Trojan Josef	1.11.1948	50	Račická 93
		Studíhradová Milada	7.12.1908	90	Roudnická 94
		Hartmanová Vlasta	23.12.1948	50	Roudnická 88

Karel Václav Rais

Nejstarší občan: Mrázková Anastázie nar. 28.10.1907, věk 91 let.

Nejmladší občan: Janovská Pavlína nar. 16.9.1998

Narodili se v II. pol. 1998: Horká Lucie 4.8.1998 K přívozu 188
Janovská Pavlína 16.9.1998 Račická 95

Zemřeli v II. pol. 1998: Urban Josef nar. 29.10.1930 †15.5.1998 Pod kanálem 73
Kouřilová Vlasta nar. 28.8.1921 †4.7.1998 račická 82
Roháčková Marie nar. 3.2.1926 †25.9.1998 Račická 85
Rožcová Libuše nar. 26.1.1924 †10.11.1998 Nádražní 31